

Angyal Virág
Gregus Zoltán

Lel-tár

- egy találkozás krónikája

BOOKART
Csíkszereda, 2009

Szerkesztette Láng Zsolt
Tipográfia, műszaki szerkesztés és borítóterv Gregus Zoltán
A kötet illusztrálásához Orosz Judit fotóit használtuk

© Angyal Virág, Gregus Zoltán, 2009
© Bookart, 2009

ISBN 978-973-88358-9-4

A kötet eredetileg ajándéknak készült: ajándék volt.

Egy találkozásból született és a találkozás csodája egyben. Az itt olvasható szövegek nem utólagosan megírt képződmények: folyamatban képződtek, pillanatokban születtek. Átmentett szemetek, amelyek többnyire eltűnnek a világháló rejtett kukáiban. Üzenetek egymásra találása. Tartalmazza a beteljesülést, az ezt megelőző vágyat és az elmúlástól való félelmet. Szavak, félszavak, élet-töredékek, az ismeretlenség ismerőssé válása. Talált tárgyak: egymásban talált érzelmek, vágyak és fájdalmak kifejeződései.

A szerzők

Csók közben az ingerek szokatlan és alig elviselhető telítettségétől maga az Én is megrendül, elveszti körvonalait, s valami vadonatúj időben a másikkal elkeveredik...

Ez nem csupán az Én eloldozásának misztériuma, hanem sebzett érzékekkel alászállás az anyagba, a húsba, mely utazás során a gyönyörtől felsértett apparátus képtelen már az élmények élességét, elevenségét és gazdagságát elbírní. Fordulat áll be, szublimáció történik, az érzékelés kiszakad a test köréből, és egy új ismeretlen tartomány határaihoz érkezik... a csók nedves, őrjöngő éjszakaijában lélek és test, Én és Ő egymásba játszik, s az öröm torokszorító lük-tetésében mindegyik elveszejtí magát.

ajándék-idő

ölelve

ajkaidon pihenve alszom el...

csókolva, csókolva, csókolva

ajándék-idő

míg te itt velem
én ott veled

Lel-tár

S mint a végtelen időtlenül
a semmi mindentlenül
megszűnni meztelen csókban
mostban
mert magunk magva
gyunk
por bőr lettünk
por rá leszünk zárva égnek integetve
lem hat most csók mindig először
csukva horizontok közé

Lel-tár

Hívnálak, merre jársz
álom és ébrenlét között
csókba holtan
égre feszülőn

csak annyi még
hogy úgy érzem
nekem tényleg fontos ez az idő
nem kell ígérj
csak fogadd el
s ha jössz, hát itt leszel
akár egy cigire is
jólesik, mert hiányzol
de tudd
hogy szükségem(d) lenne a csendre
amit egész biztosan megzavarna...
Tényleg kell ennyi szünet
tudom, hogy neked is

Ki épít káromkodásból katedrálist?...

Káromkodni volna kedvem,
tudom hasztalan,
nem hallja senki,
csak üvölteni bele a nagy semmibe

Csend, csönd, csend, csönd -
a találkozást megölték!

Megölték
az istenit
az istenek

káromkodj,
 ordíts bele a semmibe, ölj,
 boncolj szét, ne hidd a levelet, gyűjtsd lángra, szakítsd, tedd, itt vagyok,
 bármit mondhatok már, hazug neked, bocsásd nekem, hogy nem szólok, s ne tudd,
 hogy sírok emiatt.

Nem utállak,
csak gyűlölöm az elbocsátó szép üzeneteket
s az isteneket
kik engedik és
lapítanak

...

törvénykövető gyáva polgárként én is idézőjelbe teszem így magam, elfogadom,
s azt is, aki vagy, bár fáj, hogy az istenek megölték a találkozást. S ha nem
tudod nyugton elfogadni a magam, veszíts el. De vágyom a békére kettőnk közt...

Fáj, hogy fájok neked. S miért utálsz, ha szeretsz.

Miért szeretsz, ha...

Lel-tár

írtam én is
egy fülbemászó dallamot
D dúrban, és eljátszottam neked

Köszönöm. Nagyon. Éreztem. Szép...

dúdolgattam magamban
(„ha a csend beszélni tudna...”),
s elszenderedtem egy pillanatra,
téged álmodtalak,
ölelésedből ébredtem ijedten,
hogym valami jót hagytam ott...

Lel-tár

Mindenki alszik.
Jólesik ez a csend.
Alszol te is.

végidő